Ner 36. ROK 1845. CZWARTEK 13 LUTEGO.

Pismo to wychodzi codziennie oprocz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięc.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne różne uwagi
	6	27 7, 394	— 14, 2	0, 54	ZPł. Zachodni słaby	Pochmurno	w nocy śnieg mał
12	2	8, 106	— 10, 2	1, 89	Pł. Zachodni ..	Pogoda	
	10	8, 802	— 14, 9	0, 55	PPł. Zachodni ,,	Chmury	

Wiadomości krajowe.

KRAKOW.

Dziś w południe nastąpiło pierwsze od tygodnia znaczne zelżenie mrozu, termometr o wpół do pierwszéj z południa wskazywał 0. W nocy pruszył śnieg, lecz tylko obielił dachy.—

Na przedwczorajszem trzeciem przedstawieniu dramatu Monaldeschi wszystkie loże, parkiet i parter były zapełnione; dziś dramacik Korzeniowskiego *Okno na pierwszem piętrze* i komedya hr. Fredra *Dożywocie.*

Wiadomości zagraniczne.

WIADOMOŚCI Z POCZTY DZISIEJSZEJ.

— *Berlin* 10 *Lutego.* —

Ogłoszono postanowienie królewskie tyczące się zniesienia istniejących ograniczeń wolnego zarobkowania, co niezliczone dobroczynne skutki zapowiada dla rzemiosł i handlu krajowego.

— *Londyn* 5 *Lutego.* —

Wczoraj nastąpiło uroczyste otwarcie parlamentu przez królowę z zwyczajną mową od tronu, w któréj między innemi, mieszczą się zapewnienia trwałego i niczem nie zachwianego pokoju.

WIADOMOSCI Z POPRZEDNICH POCZT.

— *Paryż* 28 *Stycznia.* —

Gdy po głosowaniu nad 3cim paragrafem adresu, który tylko większością 8 głosów przeszedł, a z czego oppozycya bardzo była uradowana, prezes odczytał 4ty paragraf i zaproponowany przez p. Cremieux dodatek jeszcze w ostrzejszych wyrazach przeciw prawu przeglądania okrętów, oświadczył p. Cremieux, że swój dodatek cofa. »Jabym chciał — dodał on — aby interessa, które pragnąłbym widzieć lepiéj prowadzone, powierzone były ministerstwu troskliwszemu o honor narodowy » (Żywe zadowolenie na lewej stronie.) Paragraf czwarty i następne, które się ściągają do wzajemnych odwiedzin królowéj Wiktoryi i króla Filipa, do przyjacielskich stosunków Francyi z innemi mocarstwami i do finansów Francyi, zostały bez rozpraw przyjęte, gdy i panowie Vivien i St Priest przy śmiechu lewéj strony cofnęli swe dodatki dotyczące mianowań urzędników i zmiany renty. Podobnież bez oppozycyi przyjęto paragrafy 8my aż do 10go, które dotyczą przedłożyć się mających projektów, zaślubin xcia Aumale i ścisłych związków między Francyą i teraźniejszą dynastyą. Po czém izba przystąpiła do głosowania nad całym adressem. Prawie wszyscy członkowie lewéj strony nie chcieli mieć w głosowaniu udziału, jak mówią za radą p Dupin, aby przezto wrażenie poprzedniéj uchwały 3go paragrafu nie zostało osłabione. Podczas wrzucania gałek do urny, oddalili się ministrowie Soult, Guizot, Martin i Duchatel, tylko pp. Cunin Gridaine i Dumon pozostali na miejscu; pan Guizot powrócił jednak przed ukończeniem głosowania. Hr. Molé który się znajdował przez całe posiedzenie, rozmawiał bardzo żywo z p. St. Marc Girardin. Liczba głosujących była 249, stanowcza zatem większość 125. Za adresem głosowało 216, przeciw adresowi 33. Adres przyjęty przeto został znaczną większością głosów, ale naturalnie bez wielkiéj liczby członków oppozycyi.

Na dzisiejszém posiedzeniu izby dep. prezes odczytał najprzód pismo od ministra spraw wew. który zawiadomia, że król przyjmie jutro wieczór deputowanych mających złożyć mu adres. Potem przystąpiła izba do ustanowienia porząd-

ku, w jakim mają być roztrząsane projekta do praw, których sprawozdania leżą wygotowane. Prezes zaproponował następujący porządek: 1) prawo względem zamknięcia rachunków z r. 1843; 2) względem policyi na kolejach żelaznych; 3) względem fałszowania wina. Pomimo niektórych przeciwnych uwag, izba zezwoliła na ten porządek.

Poprzednio zgromadziła się izba w swych biurach w celu uorganizowania na nowo tych biur na następny miesiąc. Już w południe napełniona była sala konferencyonalna do natłoku, mianowicie wszyscy członkowie oppozycyi byli obecni. Gdy szło o wybór prezesa i sekretarzy, starali się oni utrzymać swych kandydatów, co udało im się tylko w 4tem i 9tem, w siedmiu innych biurach obrani zostali konserwatyści. W 1szém biurze obrany został prezesem marszałek Bugeaud, w drugiem p. Tupiniar przeciw pp. Thiers i Dupin, w 4tém p. Billault, w 6tem marszałek Sebastiani, w 7mem p. Salvandy.

Sąd królewski w Paryżu ukończył nareszcie swe narady nad celowym systemem więzienia i objawił swe zdanie względem niego, oświadczając się za postanowieniami projektu do prawa, a odrzucając ten system dla więźniów politycznych.

Pan Villemain opuścił już pałac ministerstwa oświecenia publicznego.

Oppozycya chce w izbie deput. przedłożyć propozycyę reformy prawa wyborczego, według którego wybory odbywać się mają w głównych miejscach departamentu.

Zostający w służbie francuzkiéj arab, pułkownik Jussuf, zaślubić się ma z Francuzką, siostrzenicą wdowy pozostałéj po jenerale Guilleminot, która bez wątpienia będzie jedyną jego żoną.

— *Londyn* 27 *Stycznia*. —

Dyrektorowie londyńskiego towarzystwa missyjnego ogłosili nareszcie pismo swoje przesłane królowi Ludwikowi Filipowi względem zniesienia protektoratu francuzkiego nad Otaheiti, oraz otrzymaną nań odpowiedź pana Guizot. Pobudki, które spowodowały tę prośbę, są już wiadome; w piśmie tem dokładniéj są wyłożone i objaśnione z przytoczeniem tych okoliczności, które towarzyszyły usadowieniu się francuzów na Otaheiti. Powiedziano w niem: że według dawnych praw téj wyspy, cudzoziemcy mogli ją odwiedzać ale tylko za pozwoleniem władcy i naczelników miejscowych, jakoż i missyonarze angielscy zawsze temu prawu podlegali, że jednak w r. 1836 dwaj księża katoliccy przybyli tam bez pozwolenia i starali się nawracać krajowców, co naturalnie pociągnęło za sobą wypędzenie ich z wyspy.

»Po tych wypadkach nastąpiło w r. 1842 ustanowienie protektoratu a w następnym roku strącenie królowéj Pomare i gwałtowne zajęcie wyspy, któreto targnięcie się na prawa królowéj i swobód wyspy spowodowało wojnę. Spokojnych mieszkańców tych wysp zabijano, wsie ich zburzono, gminy ich zniszczono; żony i rodziny ich musiały zewnątrz wyspy szukać schronienia i opieki, ich własnym osobom (missyonarzy) zagraża niebezpieczeństwo, a jeden z ich członków (lubo nierozmyślnie) został zabity. Tym sposobem w przeciągu kilku miesięcy nastąpił nadmiar nędzy, którą długoletnie usiłowania zaledwie naprawić zdołają.«

Dyrektorowie towarzystwa missyjnego w dalszym ciągu pisma swego wynurzają radość, jakiéj doznali z powodu postanowienia króla, iż Francya nie dąży do opanowania władzy nad Otaheiti, ubolewają jednak nad przywróceniem protektoratu, do którego przyjęcia została królowa zmuszoną, i po prostu upraszają o zniesienie takowego, w następujących słowach:

»W obec tych wszystkich powszechnie uznanych i niezaprzeczonych faktów, podpisani mają nadzieję, że Wasza K. M. wykonasz szlachetny akt wspaniałomyślności, godny Ciebie i Twego potężnego i oświeconego kraju, skoro królowéj Pomare i ludowi otahejtyjskiemu przywrócona będzie zupełna ich swoboda, a poddanym francuzkim zapewnione będą takie cywilne, religijne i handlowe prawa, jakich na téj wyspie używają cudzoziemcy innych narodów Europy i Ameryki. Podpisani są przekonani, że honor i interessa Francyi lepiéj będą przez to zabezpieczone, aniżeli przez trwanie władzy; osiągniętéj środkami, które zawsze będą powodem do ciągłych sporów i niezgody z wyspiażami.«

Pan Guizot udzielił dnia 31 grudnia następującą na powyższe pismo odpowiedź:

»Lubo niepodobna mi było zgodzić się na prośbę w piśmie Wpanów zamieszczoną, i uznać słuszność niektórych w niem faktów, jednakże przedstawiłem ją królowi, który z zadowoleniem dowiedział się z niego o waszych uczuciach ludzkości, umiarkowania i tolerancyi, i kazał Wpanów zawiadomić, iż z tego powziął nową nadzieję, widząc usiłowania cywilizacyjne władz francuzkich działających pod protektoratem Francyi, wspierane przez missyonarzy angielskich, za co ciż z pewnością liczyć mogą na pomoc i przyjaźń władz francuzkich.«

Na to pismo, towarzystwo missyjne odpowiedziało znowu d. 20 b. m. pana Guizot w nader drażliwym tonie. Powiedziano bowiem, że Otaheitanie mają nieprzezwyciężoną niechęć do rządu francuzkiego, który, według ich zdania, ustanowiony został przez zdradę kilku naczelników i przemoc oręża francuzkiego, a który pozbawił ich swobód i niezawisłości, i wszelkiego rodzaju zrządza im cierpienia. Ponieważ ono (Towarzystwo missyjne) pragnie utrzymania pokoju i zgody między Anglią i Francyą, a ciągłe zajmowanie Otaheiti przez francuzów sprzeciwia się w najwyższym stopniu towarzyskiemu i moralnemu ukształceniu krajowców, przeto rząd francuzki najlepiéjby zrobił (tak się wyraża pismo towarzystwa), gdyby zaniechał posiadania Otaheiti.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 12 do dnia 13 Lutego.

Rusocki Kwiryn, Niedziałkowski Józef, Jedliczko Józef, Neumoff Paweł, Jedliński Albert, z Polski; — Burzyński Xawery ob., Wisłocki Konrad, Mokosz Witalis, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Zakrzeński Felix ob., Paprocki ob., do Polski, Kasiński ob., Bobrownicka Maryanna, do Galicyi; Kutzendorf Rudolf, Wisłocki Konrad, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 464.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Na zasadzie upoważnienia Senatu Rządzącego z dnia 13 Stycznia r. b. Nr. 197 D. G. S. podaje do wiadomości publicznéj, iż na gruncie lasu Wyciązkiego w dniu 17 i następnych Lutego r. b. odbywać się będzie licytacya *in plus* 118 sztuk drzewa dębowego na pniu stojącego i 2ch lip, które pojedynczo sprzedanemi będą, szacunek zaś każdego szczegółowo przy licytacyi ogłoszonym zostanie, daléj w dniu 20 Lutego w lesie Zelkowskim zwanym Łączki drzewa łyczkowego i żerdziastego w pół siążki ułożonego w cenach również po szczególe oznaczonych, daléj w dniu 24 Lutego r. b. na gruncie lasu Kozieniec w Dystrykcie Czernichów w teritoryum wsi Czułowa drzewa chrustowego także w obrębie trzech morgów znajdującego się, a nakoniec w dniu 25 Lutego r. t. wikla pod Klokoczynem na wyspie, poniżéj biegu Wisły i od granicy Rusockiéj położonego, których ceny również jak i powyższych przed rozpoczęciem licytacyi przez Komissarza Oktu właściwego jako do prowadzenia licytacyi upoważnionego, ogłoszone zostaną, a warunki zaś każdego czasu w biórze Komissarza Dystryktu przejrzane być mogą.

Kraków d. 30 Stycznia 1845 r.

Senator Prezydujący,
J. Księżarski.

(3r.) Sekr. F. *Girtler.*

Nro. 755.

Sędzia Trybunału

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Kommissarz upadłego handlu pod firmą Mendla Färber w Chrzanowie istniejącego.

Stósownie do Art. 66 Kod. Hand Księgi III. wzywa wszystkich wierzycieli tegoż handlu, ażeby się celem sprawdzenia obligów w przeciągu dni 40stu bądź osobiście bądź przez swoich pełnomocników przed Syndykami PP. Ignacym Dorau Z. Notaryusza i Joelem Lewi kupcem z Chrzanowa stawili.

Kraków d 10 Lutego 1845 r.

Brzezinski.

W Nr. 33 *Gazety Krak.* zaszła pomyłka w Obwieszczeniu o sprzedaży przez licytacyą Dóbr Chrzanów z przyległościami, przeto dla sprostowania tejże, Obwieszczenie to 2gi raz zamieszcza się.

Pisarz Trybunału.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż w myśl art. 815 K. C. na żądanie JW. Jana Mieroszewskiego jako ojca i opiekuna małoletnich Wiktoryi i Stanisława Mieroszewskich, tu w Krakowie pod L. 357 zamieszkałego początkowo pozwanego, a daléj jako strona pilniejsza działającego, którego imieniem działa W. Jan Kanty Kleszczyński Adwokat pod L. 230 w Krakowie zamieszkały, sprzedane będą przez publiczną licytacyą na drodze działu dobra miasto Chrzanów z przyległościami, Libiąż mały, Balin, Kąty i Moczydła.

Dobra te Chrzanów leżą w Okręgu W. M. Krakowa Dystrykcie VI. Chrzanów, odległe od M. Krakowa mil 5, od miasteczka Trzebini pół mili, od miasta Mysłowic w Królestwie Pruskim położonego mil dwie, od miasta Oświęcima w Galicyi Austryackiéj toż samo mil dwie, poprzeżynane traktami od Królestwa Polskiego na Niesołowice przez Jaworzno, Dąbrowę na Modrzejów komorę przez Libiąż do Pruss na komorę główną Neu-Berun i do Galicyi na komorę główną Babice. Dobra te Chrzanów z przyległościami należą prawem własności w $\frac{1}{3}$ części do Cezara Haller nabywcy praw Sobiesława Mieroszewskiego a w $\frac{2}{3}$ częściach do małoletnich Stanisława i Wiktoryi Mieroszewskich jako sukcessorów ś. p. Wiktoryi z Klossów Mieroszewskiéj, i graniczą na wschód z wsiami Luszowice, Górka, miasteczkiem Trzebinia i Kościelcem, na południe z Pogorzycami, Zagorzem i Żarkami, na zachód z Gromcem i Libiążem dużym, a na północ z Byczyną, Jeziorkami i Cieszkowicami.

Wedle mappy pomiarowéj w r. 1802 przez geometrę przysięgłego P. Józefa Czecha sporządzonéj zajmują dobra Chrzanów powierzchni morgów Wiedeńskich 11,613 sążni 1097. Las zajmuje powierzchni morgów 5032 a w zaroślach i nieużytkach morgów 174. Las ten jest prawie cały sosnowy, jednak świerczyna, brzezina, osiczyna i dębina miejscami w małéj ilości znajduje się. W dobrach Chrzanów są kopalnie galmanu, rudy żelaznej i węgla kamiennego, znajduje się również i margiel. Dobra

te wskutek wyroku Sądowego z dnia 21 Grudnia 1843 r. zapadłego oszacowane zostały na 1,795,938 złp. 29 gr.

Warunki téj sprzedaży wyrokiem Trybunału M. Krakowa Wydz. I. pod dniem 14 Grudnia 1844 r. z oppozycyi przez trzeciego przeciw wyrokowi Trybunału z d. 10 Kwietnia t. r, a przez wyrok Trybunału z d. 7 Lutego b. r. na drodze Appellacyi zatwierdzonym za popieraniem Jana Kantego Kleszczyńskiego O. P. M. Adwokata pod L. 230 w Krakowie zamieszkałego w imieniu JW. Jana Mieroszewskiego ojca i opiekuna małoletnich Stanisława i Wiktoryi Mieroszewskich jako strona pilniejsza działającego w opiece tychże małoletnich i JW. Cezarem Haller jako nabywcą $\frac{1}{3}$ części dóbr Chrzanowa zapadłemi ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa tych dóbr na pierwsze wywołanie ustanawia się w ilości złp. 1,795,938.

2) Chęć licytowania mający złoży jako *vadium* przed rozpoczęciem licytacyi summę złp. 179,938 w gotowiźnie w monecie srebrnéj, od składania tego *vadium* wolnym będzie popierający Cezar Haller.

3) Nabywca obowiązany będzie zapłacić podatki zaległe jeżeliby się jakie okazały stósownie do przepisów prawa.

4) Nabywca wypłaci w przeciągu dni 14 $\frac{1}{3}$ część wylicytowanéj summy po ustanowieniu czystego szacunku z potrąceniem jednak złożonego *vadium* do rąk popierającego licytacyą Cezara Haller, niemniéj $\frac{1}{3}$ część summy zaofiarowanéj nabywca wypłaci po dojściu do wieloletności Wiktoryi Mieroszewskiéj, zaś $\frac{1}{3}$ część z tegoż szacunku nabywca zapłaci po dojściu do wieloletności Stanisława Mieroszewskiego za poprzedzającym 6 miesięcznym wypowiedzeniem; od tych $\frac{2}{3}$ części resztującego szacunku nabywca prowizyą po 5/100 rocznie od dnia 1 Lipca 1845 r. aż do wypłaty do rąk ojca Jana Mieroszewskiego jako opiekuna tychże małoletnich w ratach półrocznych z góry opłacać obowiązanym będzie.

5) Gdyby nowonabywca poprzedzającego warunku o ile ten Cezara Haller dotyczy niedopełnił, nie tylko utraci złożone *vadium*, lecz nadto nowa licytacya na koszt i szkodę jego przedsięwziętą zostanie.

6) Nabywca zapłaci koszta Depozytowe od summy na *vadium* złożonéj tak, ażeby W. Cezar Haller całkowitą summę złp. 179,938 bez żadnych strat i potrąceń z Depozytu Sądowego otrzymał.

7) Nabywca possessyą tych dóbr w dniu 1 Lipca 1845 r. odbierze, po wypłaceniu $\frac{1}{3}$ części szacunku Cezarowi Haller stósownie do warunku 10 w skutek czego wyrok dziedzictwa otrzyma.

8) Resztujący szacunek zostanie na pierwszéj hypotece dóbr Chrzanowa z przyległościami.

9) Poremba 63 morgów lasu z roku 1844 na 1845 przypadająca i wymierzyć się mająca zostanie do wyrąbania i wywiezienia przez przeciąg lat dwóch.

10) Nowonabywca obowiązany będzie summę szacunkową w ratach warunkiem 4 oznaczonych, wypłacić w monecie srebrnéj grubéj *courrant* bitéj podług stopy 86 złp. z grzywny Kolońskiéj czystego srebra, z wyłączeniem wszelkich papierowych pieniędzy, chociażby te kurs przymuszony miały.

11) Nabywca od dnia licytacyi obowiązanym będzie tymczasowo opłacać procenta, bez odwoływania się do nieukończonego działu od tych summ Instytutowych i Rządowych które będąc prawomocnie na hypotece umieszczone, mieszczą się łącznie z summą produkcyi uprzywilejowanych w $\frac{2}{3}$ częściach wylicytowanego szacunku, przez co jednakże skutki działu w niczém nadwerężone być nie mają.

12) Nabywca winien będzie dopełniać wszelkich praw wieczystych i innych ciężarów wykazem hypotecznym tychże dóbr objętych.

13) Nabywca obowiązanym będzie przyłożyć się do wybudowania plebanii i wikaryi w Chrzanowie, a to stósownie do ustaw obowięzujących oraz dostarczyć materyałów według oszacowania do tejże budowy potrzebnych.

Do téj licytacyi wyznaczają się 3 termina:

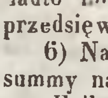
1. na dzień 17 Kwietnia
2. na dzień 20 Maja } 1845 r.
3. na dzień 20 Czerwca

Wzywają się przeto na takową licytacyą w sali Audyencyonalnéj Trybunału W. M. Krakowa i J. O. w Krakowie w gmachu pod L. 106 o godzinie 10 z rana odbywać się mającą, chęć licytowania mający, jakoteż wszyscy wierzyciele i prawo rzeczowe mający, aby pod rygorem prawa wszelkie dowody praw swych na pierwszym terminie licytacyi złożyli z ustanowieniem Adwokata, z tem nadmienieniem, iż zbiór objaśnień odnoszących się do dóbr miasta Chrzanowa z przyległościami, a protokułem detaxacyi objętych, złożony w biórze Pisarza w każdym czasie przez strony interessowane przejrzanem być może.

Kraków d. 10 Lutego 1845 r.

Janicki.

Doniesienie prywatne.

Naszego tegorocznego znacznego spisu Drzew, krzewów roślin, jak również flanców fajerkowych i Georginij dostać można bezpłatnie u W. Franciszka Antoniego Wolffa w rynku głównym pod Nr. 20 w Krakowie.

Hamburg w miesiącu Styczniu 1845 r.

James Booth Synowie

(3.) Właściciele Szkółki Flottbeckerowskiéj.